

**VENDIM**  
**Nr. 54, datë 24.7.2017**

**NË EMËR TË REPUBLIKËS**  
**SË SHQIPËRISË**

|                                                                |                                |   |   |
|----------------------------------------------------------------|--------------------------------|---|---|
| Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga: |                                |   |   |
| Bashkim Dedja                                                  | kryetar i Gjykatës Kushtetuese |   |   |
| Vladimir Kristo                                                | anëtar i                       | “ | “ |
| Vitore Tusha                                                   | anëtare e                      | “ | “ |
| Fatmir Hoxha                                                   | anëtar i                       | “ | “ |
| Gani Dizdari                                                   | anëtar i                       | “ | “ |
| Besnik Imeraj                                                  | anëtar i                       | “ | “ |
| Fatos Lulo                                                     | anëtar i                       | “ | “ |

me sekretare Belma Lleshi, në datën 27.6.2017 mori në shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë dokumentesh, çështjen me nr. 22 Akti, që i përket:

KËRKUES: Departamenti i Administratës Publike (DAP)

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Ramis Lleshi

Ministria e Zhvillimit Ekonomik, Tregtisë, Turizmit dhe Sipërmarrjes

OBJEKTI: Shfuqizimi si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë i vendimeve nr. 00-2016-1648, datë 5.5.2016 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë (dhomë këshillimi); nr. 467, datë 9.3.2015, të Gjykatës Administrative të Apelit; nr. 1181, datë 25.3.2014, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë.

Rikthimi i çështjes për rigjykim në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë.

BAZA LIGJORE: Nenet 16/2, 42, 43 131/1/f dhe 132 të Kushtetutës së Republikës të Shqipërisë; ligji nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar.

**GJYKATA KUSHTETUESE,**

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Fatos Lulo, mori në shqyrtim pretendimet me shkrim të kërkuarit, DAP-it, që kërkojë pranimin e kërkesës, prapësimet me shkrim të subjektit të interesuar, Ramis Lleshit, që kërkojë rrëzimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

**VËREN:**

**I**

1. Nga dokumentet të cilat shoqërojnë kërkesën rezulton se subjekti i interesuar (Ramis Lleshi) ka qenë i punësuar pranë Ministrisë së Zhvillimit Ekonomik Tregtisë dhe Sipërmarrjes (MZHETS) në pozicionin “Përgjegjës Sektori” në Sektorin e Lëvizjes së Lirë të Mallrave dhe Masave Ekonomike. Në kuadër të ristrukturimit të kësaj ministrie, atij i është propozuar kalimi në një pozicion tjetër pune, pozicion të cilin e ka refuzuar për shkak të zbritjes së dy niveleve.

2. Subjekti i interesuar i është drejtuar Komisionit të Shërbimit Civil me ankesë, i cili e ka njoftuar për të tërhequr ankesën dhe materialet shoqëruese të saj, pasi ky institucion në mbështetje të ligjit nr. 49/2012 “Për organizimin dhe funksionimin e gjykatave administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”, nuk ka juridiksion për shqyrtimin e ankesës.

3. Më pas subjekti i interesuar ka paraqitur kërkesëpadi në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë.

4. Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë, me vendimin nr. 1181, datë 25.3.2014, ka vendosur: *“Pranimin e kërkesëpadisë. Rikthimin e paditësit R. LL. në vendin e mëparshëm të punës ose sistemimin e tij në një pozicion të barasvlershëm me atë, kategoria III-a, në një prej vendeve të lira të krijuara pas ristrukturimit*

të institucionit, sipas përcaktimeve të ligjit “Për statusin e nëpunësit civil” dhe pagimin e pagës nga momenti i largimit deri në rifillimin e marrëdhënieve të punës”.

5. Gjykata Administrative e Apelit, me vendimin nr. 467, datë 9.3.2015, ka vendosur: “Lënien në fuqi të vendimit të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë nr. 1181, datë 25.3.2014”.

6. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë në dhomë këshillimi, me vendimin nr. 00-2016-1648, datë 5.5.2016, ka vendosur mospranimin e rekursit, me arsyen se nuk përmban shkaqe nga ato të parashikuara nga neni 58 i ligjit nr. 49/2012 “Për organizimin dhe funksionimin e gjykatave administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”.

## II

**7. Kërkuesi** i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese me kërkesë për konstatimin e cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, duke parashtruar si vijon:

7.1. Është cenuar parimi i arsytimit të vendimit gjyqësor, pasi Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka vendosur në dhomën e këshillimit mospranimin e rekursit pa marrë në shqyrtim dhe pa u dhënë përgjigje pretendimeve të ngritura në rekurs në lidhje me cenimin e parimit të sigurisë juridike.

7.2. Është cenuar e drejta e aksesit, pasi Gjykata e Apelit dhe Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë duke vendosur mospranimin e ankimit i kanë cenuar këtë të drejtë të DAP-it.

7.3. Është cenuar parimi i sigurisë juridike, pasi dy gjykatat kanë mbajtur qëndrime të ndryshme lidhur me efektet e vendimit nr. 5/2014 të Gjykatës Kushtetuese dhe në këto kushte Gjykata e Lartë duhej të kishte mbajtur një qëndrim përfundimtar lidhur me këtë çështje.

**8. Subjekti i interesuar Ramis Lleshi** ka pretenduar se kërkesa e paraqitur nga kërkuesi nuk përmban asnjë element të cenimit të të drejtave kushtetuese për një proces të rregullt ligjor, duke parashtruar si vijon:

8.1 Kërkuesi nuk legjitimohet për të paraqitur kërkesë në Gjykatën Kushtetuese, pasi nuk ka shteruar mjetet e zakonshme ligjore për t’iu drejtuar kësaj gjykate. Konkretisht, kërkuesi nuk rezulton të ketë paraqitur rekurs pranë Gjykatës së Lartë.

8.2 Pretendimi i kërkuesit për cenimin e së drejtës së aksesit është i pabazuar, pasi edhe ky pretendim i nënshtrohet parimit të subsidiaritetit dhe detyrimit për të shteruar mjetet e ankimit. Këtë pretendim kërkuesi nuk e ka ngritur gjatë gjykimin në Gjykatën e Lartë.

8.3 Pretendimi i kërkuesit për cenimin e parimit të sigurisë juridike është i pabazuar, pasi edhe këtë pretendim kërkuesi nuk e ka paraqitur gjatë gjykimin në Gjykatën e Lartë.

## III

### Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

#### A. Për legjitimitimin e kërkuesit

9. Gjykata vëren se kërkuesi legjitimohet *ratione personae*, në kuptim të neneve 131/1/f dhe 134/1/i të Kushtetutës, si edhe *ratione temporis*, pasi kërkesa është paraqitur në Gjykatë brenda afatit ligjor të përcaktuar në ligjin nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar.

10. Në lidhje me legjitimitimin *ratione materiae*, sipas nenit 131/1/f të Kushtetutës, individ mund t’i drejtohet Gjykatës për gjykimin përfundimtar të pretendimeve të tij për cenimin e së drejtës kushtetuese për një proces të rregullt ligjor, pasi të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike për mbrojtjen e kësaj të drejte. Kontrolli i ushtruar nga Gjykata, përfshirë edhe rastet e shkeljes së të drejtave të individit nga një proces i parregullt ligjor, është një kontroll subsidiar, që do të thotë se individ duhet t’i ketë shteruar mjetet dhe rrugët e tjera ligjore. Shterimi nënkupton se kërkuesi duhet t’i shfrytëzojë, në shkallët e sistemit gjyqësor, të gjitha mjetet e lejueshme dhe mundësitë procedurale për vendosjen në vend të të drejtave të pretenduara të shkelura. Mjetet ligjore shterojnë kur, në

varësi të rrethanave të çështjes, rregullat procedurale nuk parashikojnë mjete të tjera ankimi (*shih vendimet nr. 77, datë 19.12.2016; nr. 3, datë 23.1.2014, të Gjykatës Kushtetuese*). Qëllimi i nenit 131/1/f të Kushtetutës, i cili përcakton rregullin e shterimit të mjeteve juridike, është që të mundësojë, brenda sistemit gjyqësor të zakonshëm, parandalimin ose riparimin e shkeljeve të pretenduara përpara se të tilla pretendime të paraqiten në Gjykatën Kushtetuese.

11. Gjykata ka vlerësuar se Kushtetuta duhet interpretuar në atë mënyrë që të ketë kuptimin më të arsyeshëm dhe të frytshëm të mundshëm. Duke qenë se mbrojtja kushtetuese ka një funksion *subsidiar*, ajo mund të kërkohej vetëm për një vendim përfundimtar, të çfarëdolloj forme, që përmbyll procesin gjyqësor (*shih vendimet nr. 77, datë 19.12.2016; nr. 28, datë 23.6.2011, të Gjykatës Kushtetuese*).

12. Gjykata është shprehur se kontrolli i respektimit të standardeve kushtetuese për një proces të rregullt ligjor është funksion edhe i gjykatave të zakonshme, për më tepër i Gjykatës së Lartë. Shqyrtimi kushtetues i kërkesave individuale udhëhiqet nga parimi i subsidiaritetit (komplementaritetit). Një qëndrim i ndryshëm do ta kthente Gjykatën Kushtetuese në një instancë të zakonshme, gjë që nuk është funksioni i saj (*shih vendimet nr. 19, datë 2.4.2012; nr. 4, datë 28.2.2006, të Gjykatës Kushtetuese*). Ky rregull nënkupton jo vetëm që individit t'u jetë drejtuar të gjitha instancave të zakonshme, por edhe që të gjitha pretendimet që ngre në këtë Gjykatë t'i ketë paraqitur më parë në këto instanca, të paktën në substancë, duke respektuar kërkesat formale dhe afatet e parashikuara në ligjin procedural (*shih vendimet nr. 77, datë 19.12.2016; nr. 31, datë 25.5.2015, të Gjykatës Kushtetuese*).

13. Gjykata, bazuar në vendimin e Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, vëren se ajo është vënë në lëvizje me anë të rekursit të paraqitur nga MZHETS-ja, shkakët e të cilit gjejnë pasqyrim edhe në të. Sipas kërkesës, Gjykata e Lartë ka cenuar parimin e arsytimit të vendimit, sepse nuk u ka dhënë përgjigje pretendimeve të ngritura prej tij. Për të mbështetur këtë pretendim, kërkuesi bashkëlidhur kërkesës ka paraqitur edhe një kopje të rekursit kundër vendimit nr. 467, datë 9.2.2015, të Gjykatës së Apelit Tiranë, i cili nuk përmban as vulë të gjykatës ku është depozituar dhe as datën e depozitimit të tij. Sipas subjektit të interesuar R. LL., kërkuesi nuk ka paraqitur rekurs kundër vendimit nr. 467, datë 9.2.2015 të Gjykatës së Apelit Tiranë. Për të verifikuar këtë pretendim të subjektit të interesuar, Gjykata tërhoqi dosjen gjyqësore të kësaj çështje nga aktet e së cilës rezultoi se kërkuesi nuk ka paraqitur rekurs në Gjykatën e Lartë kundër vendimit nr. 467, datë 9.2.2015, dhe kjo e fundit është vënë në lëvizje vetëm në bazë të rekursit të paraqitur nga MZHETS-ja. Gjithashtu, Gjykata iu drejtua kërkesës për të vënë në dispozicion një kopje të rekursit të lartpërmendur. Në përgjigjen e sjellë nga kërkuesi, ky i fundit nuk arriti të provojë pretendimin e tij për paraqitjen e rekursit.

14. Në këto kushte, Gjykata vlerëson se për sa kohë që kërkuesi nuk ka paraqitur rekurs në Gjykatën e Lartë dhe për rrjedhojë nuk i ka ngritur në atë shkallë të gjykimit pretendimet që ka paraqitur në këtë Gjykatë, ai nuk ka shteruar mjetet ligjore në kuptim të nenit 131/1/f të Kushtetutës.

15. Në përfundim, Gjykata vlerëson se kërkuesi nuk legjitimohet *rationae materiae* për t'iu drejtuar kësaj Gjykate.

#### PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 131/1/f dhe 134/1/i të Kushtetutës, si dhe të neneve 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, "Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë", të ndryshuar, njëzëri,

#### VENDOSI:

- Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren

Zyrtare.

Anëtarë: Bashkim Dedja (kryetar), Vitore Tusha, Vladimir Kristo, Gani Dizdari, Fatmir Hoxha, Fatos Lulo, Besnik Imeraj